

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 475 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 11 kwietnia 2022 roku sygn. akt II K 558 / 21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	<p>1. podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego zarzuty mogącej mieć wpływ na treść wyroku obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 4 kpk w zw. z art. 5 § 1 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 i 2 kpk, a nadto art. 170 § 1 pkt 2 i 3 kpk w zw. z art. 167 kpk;</p> <p>2. podniesione w apelacjach obrońcy oskarżonego oraz prokuratora zarzuty rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>Ad. zarzutów z punktów 1.</p> <p>Podniesione w apelacji obrońcy zarzuty błędnych ustaleń faktycznych oparte zostały o próbę wykazania, że są one następstwem wadliwej, nie odpowiadającej kryteriom, o jakich mowa w art. 7 kpk oceny dowodów, połączonej z nierespektowaniem reguły ujętej w art. 4 kpk, w szczególności w kontekście oceny wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim negował dopuszczenie się przypisanych mu zachowań. Powodów do uwzględnienia tych zarzutów sąd odwoławczy nie podzielił. Wbrew wybrzmiewającym z apelacji sugestiom, wyjaśnienia R. T., zestawione z wymową pozostałego materiału</p>	

dowodowego
oraz
skonfrontowane
z regułami
doświadczenia
życiowego i
zasadami
logicznego
rozumowania,
nie zasługiwały
na przydanie im
waloru
wiarygodności
ani w zakresie
braku
świadomości, iż
zakwestionowane
treści
znajdowały się
zapisane w
pamięci
użytkowanego
przez niego
telefonu, jak i
tego, że do ich
rozpowszechniania
za
pośrednictwem
tegoż urzędnika
dochodziło
wbrew wiedzy
i woli R.
T.. Przypomnieć
należy, iż
telefon, od chwili
jego zakupu
przez
oskarżonego, aż
do momentu
jego
procesowego mu
odebrania,
znajdował się
w wyłącznym
posiadaniu i
użytkowaniu R.
T.. Z opinii
biegłego z
zakresu
informatyki

wynika, iż badanie tego urządzenia nie wykazało żadnych zewnętrznych ingerencji skutkujących przełamaniem zabezpieczeń zapobiegających dostępowi do danych zgromadzonych w jego systemie informatycznym przez osoby trzecie, ani też wprowadzenia do tego systemu oprogramowania umożliwiającego przejęcie zdalnej nad nim kontroli i wykonywanie przy tej sposobności czynności związanych z pobieraniem, przechowywaniem i rozpowszechnianiem tego rodzaju treści, jak zakwestionowane. Nie sposób też przyjąć wyłaniającej się z wyjaśnień oskarżonego wersji, jakoby do pobrania i rozpowszechniania zakwestionowanych plików pornograficznych dochodziło w czasie, gdy pozostawiał

telefon bez nadzoru. Podkreślić należy, iż telefon ten był zabezpieczony przed jego korzystaniem przez osoby nieuprawnione kodem, a przełamanie tego zabezpieczenia wymagało wiedzy o zastosowaniu właściwej kombinacji znaków, innym alternatywnym sposobem było już tylko skorzystanie z czytnika linii papilarnych. W tym kontekście przypomnieć też trzeba, że z wyjaśnień oskarżonego wynikało, iż sytuacje, gdy pozostawiał telefon bez nadzoru były sporadyczne i krótkotrwałe, np. związane z konieczności skorzystania z toalety. Trudno z zasadami doświadczenia życiowego pogodzić, by w ciągu tak krótkiego czasu, co najmniej sześciokrotnie,

w wielodniowych odstępach czasowych i rozmaitych lokalizacjach, w pobliżu telefonu znajdowały się osoby, które posiadały umiejętność przełamania tego typu zabezpieczeń, o jakich mowa powyżej, a następnie za pośrednictwem sieci internetowej pobierały tak znaczną ilość plików tożsamej treści oraz korzystając z tej samej aplikacji, składały innym użytkownikom sieci tożsame w swej wymowie i charakterze propozycje wymiany posiadanych zasobów, którym towarzyszyło przesłanie pojedynczych plików. Poza wyjaśnieniami oskarżonego żaden inny dowód na to nie wskazuje, ani tego nie uprawdopodobnia. Trudno też zrozumieć, jaki motyw i cel towarzyszyć

mógłby tego rodzaju zachowaniom, gdyby dopuścić się ich miała osoba nie będąca użytkownikiem telefonu. Zestawiając powyższe z wymową opinii biegłego z zakresu informatyki oraz uwzględniając kryteria, do jakich odwołuje się art. 7 kpk, przyjęte przez sąd I instancji ustalenia, że to właśnie z aktywnością oskarżonego wiązać należy sześciokrotne składane innym użytkownikom sieci propozycje wymian zasobów treści pornograficznych z udziałem małoletnich, uznać należy za uprawnione. Przy założeniu poprawności tego rozumowania nie sposób kwestionować świadomości oskarżonego co do ilości i charakteru przechowywanych w pamięci telefonu plików oraz dawać mu

wiary, iż pliki te zostały przez niego pobrane w sposób nieświadomy w związku z tzw. „ściągnięciem” gier internetowych oraz, że stan tej nieświadomości trwał aż do zapoznania go z rezultatami badania telefonu przez biegłego. Nie było także rozumowaniem sprzecznym z regułami, do jakich odwołuje się art. 7 kpk, odrzucenie przez sąd I instancji wersji sugerującej, iż ujawnione w pamięci telefonu treści były tam już zlokalizowane w momencie zakupu tego urządzenia przez oskarżonego. Przeciwno temu przemawiała bowiem wymowa opinii biegłego z zakresu informatyki w zakresie stwierdzającym, iż zapisanie plików w pamięci urządzenia miało miejsce już po dacie

zakupu telefonu
przez R. T..

W konkluzji
uznać należało,
iż wskazana
przez Sąd I
instancji ocena
dowodów nie
jawi się ani
jako dowolna,
ani nielogiczna,
nie pozostaje też
w sprzeczności z
doświadczeniem
życiowym.

Poprzedzona
została
ujawnieniem w
toku rozprawy
całości kształtu
okoliczności
sprawy i
stanowiła wynik
rozważenia
wszystkich jej
okoliczności.

Została też
należycie – z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego –
argumentowana
w uzasadnieniu,
które spełnia
wymogi, do
jakich odwołuje
się art. 424
kpk oraz które
zredagowane
zostało w sposób
pozwalający
zrozumienie
toku
rozumowania
sądu I instancji
oraz
wypowiedzenie

się co do jego poprawności.

Co do zarzutów sformułowanych pod adresem opinii biegłego z zakresu

informatyki – w ocenie sądu odwoławczego opinia ta nie jest dotknięta żadnym z mankamentów,

o jakich stanowi art. 201 kpk.

Nie było więc powodów, by ją dyskredytować i sięgać po opinię kolejną, ani też przeprowadzać opinię

uzupełniającą.

Jeśli chodzi o jej pełność –

biegły w opinii zasadniczej odniósł się do wszystkich tez zakreślonych

postanowieniem dowodowym,

zaś kolejna jego opinia

(uzupełniająca)

udzieliła odpowiedzi na wszystkie

pytania, uwagi i zastrzeżenia,

jakie oskarżony i jego obrońca

sformułowali po zapoznaniu się z

opinią

zasadniczą.

Żadna z przedłożonych

opiniującemu
kwestii nie
została bez
odpowiedzi.

Opinie – tak
zasadnicza, jak
i uzupełniająca
– były jasne
i wewnętrznie
niesprzeczne.

Biegły swoje
stanowisko
przedstawił w
sposób spójny i
klarowny,
pozwalający na
zrozumienie
wyrażonych
ocen i poglądów.

Skarżący w
istocie żadnych
zarzutów wobec
tej opinii nie
stawia, zaś
apelację w tej
części uznać
należało za
wyraz
oczekiwania, że
w kolejnej opinii
biegły być może
zmieni
stanowisko w
kierunku
pożądanym
przez obronę.

Podkreślić
jednak trzeba,
że o wadliwości
sporządzonej
opinii nie może
decydować
jedynie
subiektywne
twierdzenie
strony z niej
niezadowolonej.

Jeżeli opinia jest
przekonywująca
i zupełna dla

sądu, to fakt, że nie spełnia ona oczekiwań jednej ze stron nie jest przesłanką dopuszczenia opinii kolejnej.

Co do zaś opinii pozostałych wymienionych w apelacji biegłych, w odniesieniu do których skarżący zarzucił sądowi I instancji bezzasadne odstąpienie od pozyskania od nich opinii uzupełniających – zarzutowi temu nie towarzyszy wykazanie, z jakich powodów i na jaki użytek tego rodzaju czynności procesowe miałyby zostać przeprowadzone. Prawo strony do domagania się przeprowadzenia opinii uzupełniającej nie jest prawem bezwzględnym – mając na uwadze treść art. 201 kpk stwierdzić należy, iż żądanie takie musi się łączyć z wykazaniem, iż opinia dotąd sporządzona

obarczona jest mankamentami, do jakich odwołuje się przywoływany przepis. Jeżeli jednak wnioskodawca tego rodzaju zastrzeżeń nie próbuje nawet wykazać (nie wskazuje, czy i z jakich powodów poszczególną opinię kontestuje) – a taka sytuacja wyłącza się z akt sprawy, w tym również w zakresie żądania przeprowadzenia tych dowodów w instancji odwoławczej – to oddalenie tego rodzaju ułomnych wniosków dowodowych jawi się jako uzasadnione.

Ad. zarzutów z punktu 2.

Przywoływane w obu apelacjach okoliczności, które wedle subiektywnych oczekiwań apelujących winny w sposób bardziej wymierny zostać uwzględnione na etapie wymiaru kary, sąd I

instancji
wyważył w
sposób należyty.
Skarżący do
okoliczności,
które winny
rzutować na
wymiar sankcji
karnej,
podchodzą w
sposób
selektywny, nie
zauważając
istnienia i
charakteru tych
o wymowie
przeciwnej. Z
jednej więc
strony obrońca
nie może
skutecznie
domagać się
złagodzenia
kary, skoro na
niekorzyść
oskarżonego
przemawiały
takie
okoliczności, jak
bardzo duża
ilość oraz
niejednorodny
charakter
zakwestionowanych
materiałów
(pornografia
zarówno z
udziałem
małoletnich, jak
i z zwierząt),
a nadto, że
czynności
sprawcze nie
tylko ograniczały
się do ich
poosiadania, ale
także do
rozpowszechniania,
przy tym
sześciokrotnie z

inicjatywy oskarżonego poprzez oferowanie przypadkowym, nie znanym mu osobom, szerszej możliwości wymiany. Z drugiej zaś strony, nie tracąc z pola widzenia argumentów przywoływanych przez prokuratora, mieć na uwadze należało, iż oskarżony jest osobą stosunkowo młodą, dotąd nie karaną, prowadzącą póki co nie budzący żadnych zastrzeżeń tryb życia. Jego odpowiedzialność finalnie i tak opiewa na bezwzględną karę pozbawienia wolności w odczuwalnym, a nie tylko symbolicznym rozmiarze, nie pozwalającym nawet na jej odbywanie w warunkach tzw. dozoru elektronicznego.

Wniosek

<p>Wniosek prokuratora o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat;</p> <p>Wniosek obrońcy oskarżonego o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego czynu lub złagodzenie wymierzonej mu kary, ewentualnie o uchylene tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Omówiono powyżej</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwięzłe o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

ZSTRZYGNIECIE

**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

0.1 W całości

Zwięzłe o
powodach
utrzymania w
mocy

omówiono
powyżej

**0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle powodach zmiany	o		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	Wobec nieuwzględnienia		

	apelacji, stosownie do treści art. 636 § 2 kpk oskarżonego obciążono kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		